

עטרת שלום

עלון שבועי שיע"י מוסדות קאמרגא בארה"ק – בנושאים כ"ק מרן אדמו"ר שליט"א
רה" ארזי הבירה 48 ירושלים
פרשת כי תשא – פרה

בס"ד, עש"ק פרשת כי תשא
כ"א אדר תשפ"א – שנה י"ב גליון תקנ"ג

זמני הדלקת הנרות ומוצ"ש

ירושלים	6:58	6:17	5:04
בני ברק	6:55	6:19	5:19
ניו יורק	6:57	6:45	5:26
מונטריאל	6:50	6:38	5:19

נא לשמור על קדושת הגליון

עטרת ראשנו

דברי תורה מכ"ק מרן אדמו"ר שליט"א

זה יתנו כל העבר על הפקדים מחצית השקל בשקל הקדש עשרים גרה השקל מחצית השקל תרומה להוי"ה (ל יג)

ולפי זה מיושב שפיר למה הזכיר התורה בדוקא כמה היה המחצית השקל ששקל הקדוש עשרים גרה, כי איתא ברעיא מהימנא (זה"ק ח"ב קפו:) מאן מחצית השקל, איהו כגון חצי ההי"ן, ודא ו' ממוצע בין שני ההי"ן, אבנא למשקל בה דא י', עשרים גרה השקל דא יו"ד עיי"ש. וגם שצריך ליתן מחצית השקל שהיא יו"ד גרה, לרמוז על בנין בית המקדש, כדי לבטל מחשבת המן ששקל בדוקא עשרת אלפים ככר כסף שזה יו"ד, וכמו שאמרנו לעיל שהמן היה אוסטורלוגוס גדול שידע האיד לבטל בנין בית המקדש שמרמו ליו"ד, ע"י עשרת אלפים ככר כסף, וגם עשרת בניו הוא כנגד אות י', ולכן הקדים הקב"ה שקליהן לשקליו.

וזוהו גם כן כוונת התורה באמרו תרומה להוי"ה היינו תרו"ם ה', שצריך להרים ההי"ן של שם הוי"ה שהם בית המקדש הראשון והשני.

ולפי זה יכולים גם כן לתרץ קושיית האורח החיים הקדוש למה כתוב כאן בתורה ראש כי תשא את ראש בני ישראל מה שלא מוזכר כן בשאר מצוות. ולפי הנ"ל מיושב שפיר כי הרי איתא במדרש (ב"ר א"ד), ששה דברים קדמו לבריאת העולם וכו', בהמ"ק מנין שנאמר (ירמיה יז) 'כסא כבוד מרום מראשון וגו' רואים שבהמ"ק נקרא ראש, וכאן הרי מדובר בענין בהמ"ק כדי למנוע עצת המן כמבואר, ולכך כתוב כאן 'ראש'. והבן.

רעוא דרעיון תשנ"ח לפ"ק

ומבואר סודו בשער הבונונת (דרושי חג הפורים דרוש א) וז"ל: וענינו הוא לפי שאז היה ז"א בסוד הדורמיטא, ונודע כי המן הרשע היה אוסטורלוגוס גדול, והוא ועשרת בניו כוללים כל עשרה קליפין החיצונים, וידע בחכמתו ענין מיעוט השגחתו יתברך על ישראל בימים ההם להיותו בבחינת השינה, ולכן חשב ועלה בלבו כי הזמן מוכן לאבד שונאיהם של ישראל, וז"ס ענין ויכוח המן עם אחשורוש אם יעלה בידם עצה זו, והשיב לו המן 'ישנו עם' כו' ודרשו רז"ל (אסתר רבה ז יב) ישן הוא האלוה שלהם והבן זה. ולהיות כי הדורמיטא ההיא היא לטובתן של ישראל כדי שתנסר הנקבה מאחורוי ויחזרו פכ"פ, ויגאלו ישראל ויבנה בית המקדש, לכן התייעצו שניהם כי בזמן ההוא שהאלוה שלהם הוא ישן יקדימו הם לאבד ולהשמיד שונאיהם של ישראל, כדי שלא ישארו אפילו מתי מעט שיהיו ראוים לגאולה ועיי"ב לא יבנה בהמ"ק. ונודע עצת המן מן שמישי ספרא בנו וכתביהם אל אחשורוש הנק' ארתחששתא בספר עזרא, עד שביטלו בניו ב"ה בראותם כי הגיע זמנו להבנות ודי בזה.

וזוהו איתא בזה"ק (ח"א כו.) בית ראשון איהי שכינתא עלאה בחינת ה' ראשונה של שם הוי"ה, ובבית שני איהי שכינתא תתאה בחינת ה' שניה של שם הוי"ה. ולפי זה יוצא ששני בתי מקדשים הם בחינת יו"ד, כי הרי ידוע (פע"ח שער הציצית פ"ג ועוד) שכל קודש הוא ביו"ד"ן בסוד שם ע"ב שיש בו ד' וידי"ן, וכל י' כלול מ' עולה מאה, נמצא שהם ד' יודי"ן, הרי ארבע מאות, וכללות הד' וידי"ן, הרי הכל כגימטריא קוד"ש עיי"ש.

צריך להבין מה הטעם שאמר שיתנו מחצית השקל, וגם מה זה שאמר אחר כך שיעור מחצית השקל הוא בשקל הקדוש עשרים גרה השקל, ולא אמר שמחצית השקל הוא עשר גרה.

ואפשר לומר על פי מה שאמרו חז"ל במסכת מגילה (יג ע"ב) עה"פ 'אם על המלך טוב יכתב לאבדם ועשרת אלפים ככר כסף וגו' (אסתר ג ט) אמר ריש לקיש, גלוי וידוע לפני מי שאמר והיה העולם, שעתידי המן לשקול שקלים על ישראל, לפיכך הקדים שקליהן לשקליו, והיינו דתנן, באחד באדר משמיעין על השקלים ועל הכלאים.

וזוהו מבואר בחז"ל (ילקוט"ש אסתר רמז תתרמה) שכל ממתת המן ואחשורוש היו כדי למנוע בנין בית המקדש, וז"ל: 'הדוב' (עמוס ה יט) זה מדי שנאמר 'תנינא דמויא לדוב' (דניאל ז ה), 'ובא הבית וסמך ידו אל הקיר' באו לבנות בית המקדש ועמד עליהם המן הרשע הוא ובנו שמושי הסופר, ומשם ירד פרובוטמי מרדכי שיבנה בית המקדש, אמרי ישראל מרדכי הוא משבטו של בנימין שנאמר ובין כתפיו שכן, לפיכך ירד פרובוטמי כנגדן, מרדכי ירד בשביל שיבנה בית המקדש בימיו, והמן ירד בשביל שיבטל בנין בית המקדש בימיו, שכך כתיב 'ובמלכות אחשורוש בתחלת מלכותו כתבו שמונה' (עזרא ד ו) לפיכך צווחו ווי 'ויהי בימי אחשורוש'. וכן אמרו חז"ל במסכת מגילה (מו: עה"פ) 'עד חצי המלכות ותעש' (אסתר ה ו) חצי המלכות ולא כל המלכות, ולא דבר שחוצץ למלכות, ומאי ניהו בנין בית המקדש.

עטרת פז

אמרות טהרות מרבתינו זי"ע

הַעֲשִׂיר לֹא יִרְבֶּה וְהַדֵּל לֹא יִמְעִיט מִמְחִצַּת הַשֶּׁקֶל לְתֵת אֶת תְּרוּמַת הַזֵּי"ה לְכַפֵּר עַל נַפְשֵׁיכֶם (ל טו).

אפשר לומר בדרך רמז בס"ד, והוא דאיתא בתכמו"ל (חגיגה ה): שמדת הנאה חמור מאד, והוא מן השלושה דברים שהקב"ה כביכול שונאן. וזה מרמז הפסוק 'העשיר לא ירבה' היינו שלא יאמר שהוא יתן הרבה, רק ידמה בדעתו שלא נתן כלום שהוא בבחינת דל, זההיל לא ימעט' ר"ל שלא ידמה בדעתו חו"ש שמה שהוא יתן אינו שוה מאומה, וא"כ יחשוב שיותר טוב שלא יתן כלום, וזה נקרא בספרים הקדושים (בעש"ט עה"ת פרשת נח אות קלו) ענוה פסולה, רק אדרבה כתיב (משלי יד לד) 'צדקה תרוטם גוי' ופירשו חכמו"ל (בבא בתרא י.) על צדקה, ממילא לא ימעט עצמו כל כך.

ולזה צריך לתת רק מחצית השקל, כמו שאיתא בספרים הקדושים (בינה לעינים חלק א דרוש א לפורים) מפני מה אמרה התורה הקדושה שיתן כל אדם רק מחצית השקל, כדי שידמה בדעתו שהוא רק חצי, ורק עם אדם אחר או נקרא אדם השלם, ואם יחשוב כן, או יהיה לו 'לכפר על נפשיכם' ויהיה שקל שלם אדם השלם.

'מעשה שלום' מרבינו שלום מקאמרנא

אָרְךָ אִפְּיִם וְרַב חֶסֶד וְאֱמֶת (לד ו).

והתפצים לזכות, ירגילו עצמן במדת ורב חסד להמות כל האדם לכף זכות, אף אם ראוהו שאינו נוהג כשורה, יאמר, עבות חומרנו הגם גורם לו ומה בידו לעשות, הרי יש בו כמה מובנות וכמה חסדים, בדרך מדת ויצרינו כי הוא ידע יצרינו (תהלים קג ד), ברוך מרחם על הארץ הנוהג חסדו עם כל דור, וירגיל לומר די לו בטובה ואת שיש בו, וירגיל פיו בדברי זכות, 'הוה' בהויה קבועה ובמבע, דן את כל האדם לכף זכות' (אבות א ו), ולא יאמין תיכף על שום מוצאי דיבה רעה עד שיחקור היטב, ואעפ"כ ידונו במחשבתו לזכות.

היכל הברכה דף רמז. מרבינו יצחק אייזיק מקאמרנא

עטרת חכמים

עיונים וביאורים מרבתינו זי"ע

כִּי תִשָּׂא אֶת רֹאשׁ בְּנֵי יִשְׂרָאֵל לְפָקְדֵיהֶם וְנָתַנּוּ אִישׁ כֶּכֶר נֶפֶשׁוֹ לִידָוָד בְּפָקֶד אֲתֶם וְלֹא יִהְיֶה בָּהֶם נֶגֶף בְּפָקֶד אֲתֶם (ל יב).

וכל שורש מצוה זאת, להינצל בזכות מצוה זאת מקליפות נגה, שחציה טוב וחציה רע מעורב, ועל ידי שאנחנו מעוררין שורש עתיק ששם כולא ימינא, והגבורות נכללין בחסדים בביום גדול ואינו עולה בשם כלל, כי שם תדיר אתכליל שמאלא בימינא ומפל אליו ואינו ניכר בו, והוה 'מחצית השקל' שלא נשאר אלא מחצית, שהגבורות נכללו בימינא, והוא כולא ימינא מחצית מן המשקל, ובוה גורם שגם לתתא בקליפות נגה, הטוב שבו נכלל בימינא ביצר הטוב, והרע נופל למטה, כי מאד צריך לירא מקליפה זאת.

ובוה פתח כי תשא את ראש בני ישראל כי יש כמה ראשים מערב רב ומקליפות נגה, ואינון קיימין רישין דעמא, וצדיקיא אתכפייא קמיהו, והאי רישא בעפרא בלי, וערב רב אומרים 'נתנה ראש' (במדבר יד ד) ויש ראשים הרבה מושכין לדרכים שונים, והם מורידים הדביקים בהם לבאר שחת, והבחירה חפשיות, כמבואר בתולדות בשם מרן הקדוש האלהי רבינו נר ישראל בן שרה ריב"ש טוב, וצריך להתפלל הרבה לפני המקום שלבו לא ימשך אחריהם, כי יפול חלילה לבור צרה עמוקה בלי תקומה חלילה. ובוה המצוה מנשאין ראשי ישראל אמיתים צדיקים חסידים עניים שפלי רוח לכבות נשברות.

ובפירוש אמר לי דודי רבינו איש אלקים מוה"ר צבי מדיטשוב זצ"ל בזה הלשון. אייזיק בני, הידעת כשהייתי בן ארבעים, עדיין הייתי מפתח, האם אפשר אני עדיין מקליפות נגה, ונתכרמנו פני מאד כי מנעורי מבן שלש גודלתי על חיקו, והייתי מכיר במדרגות קדושות נפלא הפלא ופלא מדרגות רמות. והשיב לי, למה חרדת כל כך האם עד עתה ובכל רגע אני מפתח הרבה מזה.

ולמה אתה מתמיה בני על זה, הא מקרא מלא (ויקרא יג ז) 'איש כי ימרט ראשו' שנפלה לו כל שערות ראשו מחמת יראה ופחד השם יתברך, בודאי 'שהו' כי הוא מדרגה גדולה, לא יזכה בזה אלא מופלג בקדושה ובטהרה, כמו שהיה לרבי חייקא המדורי (עי' נתיב מצוותך אמונה ג, כו), אעפ"כ אחר כל הגדולה הזאת 'כי יהיה בו נגע לבן הארמי אדמדם' עשו הרשע, ונלכד בגדלות 'איש צרוע הוא טמא הוא, טמא יטמאנו הכהן, בראשו' שהוא ראש ישראל שם אחו בו נגעו קליפות נגה, ונדחה משני עולמות רחמנא ליצלן.

ועל דבר זה ידונו כל הדוים וישפך דמעה כנחל, שיציל נפשו מקליפה מעות של נגה, ומראשים שלו שדין יהודאין המבוארין בתולדות יעקב יוסף שהיה בימיו. ומלך עליון ירחם עלינו ויוציאנו מאפליה לאורה, ושבור עול הגליות מעל צוארינו, אמן כן יהי רצון.

היכל הברכה דף רמז. מרבינו יצחק אייזיק מקאמרנא

עטרת רז

דזי תורה מרבתינו זי"ע

זֶה יִתְּנוּ כָּל הַעֶבֶר עַל הַפְּקָדִים מִחִצַּת הַשֶּׁקֶל בְּשֶׁקֶל הַקֹּדֶשׁ עֶשְׂרִים גֵּרָה הַשֶּׁקֶל מִחִצַּת הַשֶּׁקֶל תְּרוּמַת הַזֵּי"ה (ל יג)

דאבא, כדאיתא בפע"ה (שער הקדישים פ"ד) כל קודש הוא בסוד מוחין דחכמה דאבא ע"ש. לזה אמר שיתנו כל העובר על הפקודים, לזה שהוא ת"ת. מחצית השקל עשר ספירות שיהיה בכל קומה שלימה עם המוחין שלו כביכול, שהוא בשקל הקודש, ואז יהיו עשרים גרה היינו עשר ספירות דז"א קדישין, ועשר ספירות דמלכות, ובין הכל הוא עשרים גרה השקל, מחצית השקל, שהוא עשר ספירות, הוא תרומה לשון הרמה, היינו מלכות שמים, כשהיה בכל קומתה, בעשר ספירות קדושות שלה, או ירים אותה או להזי"ה שהיא ז"א קדישין, עד שיהיה היחוד פ"ב, כתר שווה לכתרה. והוה עיקר עבודת ישראל בעולם הזה, שירימו מלכות בתחלה לקבל המוחין קדושים שלה, ואח"כ ירימו אותה לצורך יחודה עם ת"ת, יאהרונה". והבן.

'בן בית' ח"ב דף קי מרבינו אליעזר צבי מקאמרנא

ועשר ספירות מעילא לתתא, בסוד נעוין סופן בתחלתן, ותחלתן בסופן, אנ"י ואי"ו, יאהרונה", כדאיתא בע"ה (שער מ"ג ומ"ד פ"ד וז"ל: הספירות הקדושות הם אור ישר ואור חור, כי אין סוף ב"ה האציל עשר ספירות מלמעלה למטה, והיינו מכתר עד מלכות, והאציל עוד עשר ספירות מלמעלה למעלה, ממלכות עד כתר. וזה סוד נעוין סופן בתחלתן, ותחלתן בסופן. בסוד שני שמות יהו"ה הוה"י, שהם סוד תרין יוד"ין שבאות א', שהוא יחוד יאהרונה", אני ואין, והם עשר ספירות, ע"ש. וכן איתא בזהר (פ' תשא ברע"ג דף קפ"ז ע"ב) מאן מחצית השקל, אבנא למשקל בהדה י'. עשרים גרה השקל דא יוד"ע עשרים ע"ש.

לזה אמר הקב"ה כאן 'כל העובר על הפקודים' כנ"ל. יתן הוא ז'ה' שהוא ת"ת, ז"א קדישין, שיהיו בכל עשר ספירות קדושות, היינו מחצית השקל, שהם המוחין

ר"ל, לעיל כתבתי שראש בני ישראל הוא מלכות שמים, לזה בא להודיענו, שעיקר עליית המלכות היא לבניה, לקבל המוחין משם, לצורך יחוד תו"מ, לזה אמר כאן אחר 'כי תשא את ראש בני ישראל' שהוא עליית המלכות כנ"ל. ז'ה' שהוא ת"ת כנודע. יתנו כל' הצדיק הנקרא כל. 'העובר' משער לשער ומעולם לעולם. 'על הפקודים' עבור פקודים של ישראל, בנים זרע של קיימא, חיים ארוכים, ומוזני וריחא, שכל אלו הם בכלל הפקודים כנ"ל. לזה אמר שהצדיק הזה שעובר לצורך ישועות ישראל, שיפקדו כולם, כל מה שצריכים, צריך מתחלה הצדיק הזה ליחד ז'ה' שהוא ת"ת ז"א קדישין, עם 'ראש בני ישראל' שהוא מלכות שמים, כנ"ל. והוה: זה יתנו וכו' מחצית השקל' הוא עשר ספירות קדושות של ת"ת, ז"א קדישין, כי השקל השלם הוא עשרים גרה השקל היינו עשרים ספירות קדושות, עשר ספירות מתחא לעילא,

שולחן הטהור

לקט הלכות מספר 'שולחן הטהור' וזר הזה' לרבינו יצחק אייזיק מקאמורנא זי"ע

ישראל הקונה משר העיר זכות לגבות המכס, ישראל הממונה על מטבע של המלך, מה דינם בשבת. סימן רמד

מכס בשבת¹, ואין כאן שום מראית עין במכס, דהדבר מפורסם שזה מותר², שאין כאן איסור אלא משום 'ממצוא חפצין', וכבר נהגו להשכיר בקבלנות:

יא. כשמשכיר את המכס לגוי בשבת בעד כך וכך אין זה שחר שבת כלל, ואינו דומה למרחץ שאסור להשכיר על ימי השבת בלבד, שהמרחץ הוא של ישראל ושכר שלו הוה שחר שבת שלא בהבלעה שאסור, מה שאין כן במכס דהוה כמכר לו סחורה שייגיע לו ביום שבת³, שהרי אין זה שחר אלא הגוי קנה לעצמו הכל ושבת הוא של גוי, ואין כאן שחר כלל אלא כמו קנין.

וכן ישראל ששכר מן המלך לעשות לו מכסף וזהו שלו כך וכך מטבעות⁴, ובשבת מכר זה הזכות לגוי שיעשה לעצמו מכסף וזהו של הגוי, מותר, שהרי לא מכר לו אלא זכות שיש לו מן המלך, ובשבת הוא של הגוי זכות זה⁵:

מסגרת השלחן ~~~~

- א. כ"כ המ"א (סק"ז) ובא"ר (סק"ד).
- ב. כמבואר בשו"ע (סי' י) יהודי הקונה מכס, ומשכיר לו אינו יהודי לקבל מכס בשבת, מותר אם הוא בקיבולת, דהיינו שאומר לו לכשתגבה מאה דינרים אתן לך כד.
- ג. עיין בשו"ע הרב (סי' ב) אבל לא ישכור לו נכרי ליום השבת, שכשהנכרי הוא שכיר יום, הרי הוא כשלוחו של ישראל, משא"כ בקבלנות שאינו כשלוחו של ישראל, אלא לעצמו הוא טורח כדי להרבות שכרו.
- ד. כמבואר במ"א (סק"ז) דאפילו למאן דאוסר שבות דשבות במקום פסידא, מ"מ הכא שרי דהוי כמציל מידם כמו שכתב המרדכי (שבת רמז) כלומר שלא ישתקע הממון ביד עכ"ם, ועיין בשו"ע הרב (סי' ב) שמוסיף דחשוב דבר מצוה להציל הממון מידם, וא"כ במקום הפסד לצורך מצוה מותר לכרוע שבות דשבות.
- ה. עיין בט"ז (סק"ו) ובמ"א (סק"ז) דמותר משום דאדם בהול על ממונו ואם לא נתיר אמירה לא"י, יבוא להתעסק בעצמו, ושמא ישכח ויכתוב, לפיכך מתירים.

עטרת תפארת

עובדות וסיפורים מרבותינו זי"ע

ואמרתיו לו: הנה אבא בקדש, לך וישאל בבית דין של מעלה. והלך לשאל, וחרז עלי בתשובה: שנתנו לו השות. אז יצאתי חיוצה, נאשאר עיני ונראא אלקים ורבבות נשמות טסות ונדאות רצוא ושוב לקבל פני שבת מלכתא. פתאים נראא מלאך אהד גדול ורצו פלם אליו, וחבקו אותו. ושאולתי: מה זאת? ואמר לי, כי זה המלאך נכרא מתורה קדושה אשר אמר כעת הרבי רבי אלימלך. וקשמעי זאת ונפרתי פי אנכי הייתי רע פאח אל הצדיק הזה. ודמיתי בלבי מדהשבו הרבי רבי אלימלך פלי האי בשמים, אם פן אנכי הייתי רעו נעמיתו ונשמתי אותו, בעבור זה לבד מגיע לי שכר עולם הבא. במוצאי שבת קדש בא אלי הממנה, ורצה להשיבני אל ההיכל שישבתי שם בחל. ואמרתיו לו: כי אין רצוני לילך שמה. ואמר לי: מה זאת תעשה לי, הלא אנכי רכ שליח בית דין, מוטל עלי למלאר חובתי. ואמרתיו לו: שמע נא דברי, לך אל הבית דין ואמר להם: כי אנכי הייתי חבר להרבי רבי אלימלך, על פן אין רצוני לשוב שמה. והלך ממנה אל הבית דין, ואמר: הן אמת פי הצדק אתו, אך יען שנתן תקיעת פה להרבי רבי אלימלך כי בא אליו להודיעו מה נעשה בדיני, על פן אם יקם דבריו אז יקבל שכרו בנן עין, ולא יבטור לשוב עוד לההיכל הנפרך. והתחלתי לילך אל הרבי רבי אלימלך, ופתה פאתי אליו להודיעו ויקדם דברי. ובינו פן דברו כמה שנים, שתעה בדבר עד שפגשה בנו בן ארבע עשרה או חמש עשרה שנים). וסיים הרבי רבי אלימלך: כה דבר אלי האיש, ונבקש ממני שאתן לו כתב שאני פוסט אותו מן התקיעת פה. ואמרתיו לו, הכד נשכר פה על החפה של בנן, כי על פן פת בצל קורתיו. ויאמר לי: אל תעצרי, כי אי אפשר לצייר התענוג שיש בנן עין, וקצת העולם הזה אינו חשוב בעיני מאומה. ונתתי לו כתב פטורין, והלך לו, אחר פן הלכתי אל החפה.

ואמר הרבי רבי אלימלך: מזה נוכל לקחת מוסר השכל, אם בארזים נפלה שלקבת - אם אבך קדוש פמוהו אשר ידעתי היטב שהוא איש צדיק תמים, בכל זאת היה נע נד מבלי מצא מנוחה כל פד שנים, מה יעשו אזובי קיר.

לאחר שהניחו אותי בקברי, ונסתם הגולל, והאנשים המלוים הלכו לביתם, קמתי מקברי, ודמיתי שאני חי, והיה הפלא בעיני איך פאתי אל בית עמיו, ורציתי לילך משם אל ביתי ולא ידעתי מבווא השער. ונעלתי על הנדר ונדתי מעבר השני והתחלתי לילך לביתי. היום כד מאד והשמש פנה לערב. באם הדרך אחורי הנדר מן בית החיים היה אמת המים קטן, ורציתי לעבר בנהר ברנלי, אך פתאים המים גאו גאו מאד, ונראתי לעבר. ומצאתי שם שני תתיכות עץ ורציתי לתקוע אותם בנהר למען אוכל לעבר, אבל המים היו עמקים ולא יכלתי. לדאבוני, התחיל גשם שוטף לירד וכל מלבשי נעשו רטובים מן הגשם, ולא יכלתי לפנות אנה ואנה - מעבר מזה בית החיים ומעבר מזה אמת המים, וכבר בא השמש ואתא לילא, ונפשי השתוקקה מאד לשוב לביתי אשר השתוקקתי בזה לא היה לי מעולה. ומגדל הצער התחלתי לבכות לפני השם יתברך.

פתאים נגלה לי איש אחד גבוה מן הארץ עד לשמים, ושאול אותי: מדוע אתה בוכה? וספרתי לו כי רצוני לשוב לביתי ואיני יכול. ויאמר לי האיש: הוי שכל, אתה סובר כי הנך בעולם הזה הלא כבר מת אתה. ונקח אותי והגביהני מן הארץ והעמידני לפני הבית דין של מעלה. והתחיל לענן דעני, ולא מצאו בי שום דפי שאותהב גיהנם עבורו, רק על דני איזה פנס קטן לא יכלו לפסק לי את הגן עדן. על פן נצא הפסק, כי יושיבו אותי בהיכל אחד אשר פתח אחד והא פתוח לגיהנם, ופתח השני נגדו היה נכנס לו עדן, ועל דני שארוא את הצער מן הרשעים בגיהנם היה סר צונו וחסאתי תבכר. ותכף מקרו אותי על יד ממנה אחד להושיבי בהיכל אשר יעדי. וכאשר הבטתי אל הגיהנם וראיתי כמה אנשים מלמדי בגיהנם, ושמעתי את השוללות והפצקות - לא יכלתי להבט שמה, וספרתי את עיני מבלי להבטי. וגם גדל התענוג והעדן של הצדיקים בנן עין מעבר מזה - גם פן לא יכלתי לסבל, שלא הייתי ראוי אז לזה עוד.

פאשר הגיע ערב שבת קדש שלחו את האנשים מן הגיהנם חפשי. ואמרתיו להממנה שלי: כי גם רצוני לצאת חפשי מהיכלי. ויאמר לי הממנה: שאין לו רשות על זה.

כתב לי מורנו הרב אברהם סג"ל איטינגא, בעל מחבר 'שם הגדולים השלים'. שמעתי מפי איש אחד, ששמע הפעשה הזאת מפי איש נאמן, אשר הוא שמע המעשה מפה קדשו של הרב הקדוש רבי יצחק אייזיק מקאמורנא זצ"לה"ה, שהרב הקדוש רבנו רבי אלימלך מליעזרסק זי"ע, היה לו בילדותו חבר משה, אבך אחד מפלג בתורה וצדיק נשגב, והיה אהבה חזקה מאד ביניהם. פתאים נחלה האבך ההוא ונטה למות, והלך הרב הקדוש לבקרו, ונגד לפניו האבך, ובקש ממנו לגדל את בנו הקטן אשר ישאר אחריו, ויאמר לו הרב הקדוש אני מבטיחך על זה, אך בתנאי כי תתן לי תקיעת פה, אשר בוא תבוא אלי אחר מותך, להודיעני מה נעשה בדין, ותתן לי תקיעת פה על זה, והרב הקדוש הבטיחו לגדל את הנדן, ושקב חיים לכל חי.

הרב הקדוש קים מוצא שפתי, ונקח את הנדן לביתו ונגדלו על ברכיו ולמדו תורה, וכבא עתו דודים, התקשר עמו במעשרות החתונ עם נגיד אחד. ביום החפה התאספו כל אנשי העיר אל החפה, והרב הקדוש נכנס אל חדר מיוחד וישב שם. האנשים אשר באו אל החפה, ונחשו עד בוש והרב הקדוש לא בא, ונשו אל הדלת ונביטו בעד חור המנוול, וראו כי הוא יושב על כסאו תפוש רבב שרעפיו, וייראו מאד ובלטו ממחשבותיו. וכאשר עברו שעות אחדים, בא הרב הקדוש אל החפה, וסדר את הקדושים פת. בעת השענוה אמר להמקבים, הידעתם מדוע אחרתי אל החפה? אספרה לכם סבת הדבר.

הנה האבך - אבי החתו, היה רעי פאח לי בימי הנעורים, והבטיח לי קדם מותו, כי יבא אלי להודיעני מה נעשה בדיני, בתנאי שאנכי אגדל את בנו, ותתן לי תקיעת פה, אנכי קמתי מוצא שפתי, אבל הוא לא עמד בדברו, לכן לא רציתי לילך אל החפה על שבת אצלי, ואיזה רגעם קדם החפה נגלה אלי בהקפיץ, והנה נראה כמו שהוה בחיים חיותו, ושאולתי מה נעשה בדין? ואמר לי בזה השלוש: בעת מותי לא הרגשתי שום צער, רק כמשחל גינתא מחלקאי (ברכות ח), והיה נראה לי רק כמו נשו אנכי, וכאשר התעסקו בי המטהרים, רציתי לקום ולהבריחם ממני, אך לא יכלתי, והיה נראה לי כמו חלום.

עטרת זקנים

יומא דהילולא ממאורי הדרות

רבינו אלימלך ב"ר אליעזר ליפמאן מליזענסק זיע"א (הנועם אלימלך) כ"א אדר תקמ"ז

ובא לבית מדרשו של רבינו, ורבינו צפה ברוח קדשו, ויצא לנגדו מביתו לבהמ"ד שלו, ונתן לו שלום בסבר פנים יפות, ואמר לו 'אם יסתר איש במסתרים' אז ודאי 'אני לא אראנו נאם השם' (ירמיה כג כג), כי על 'צרת' מתרגמינן 'סגירו' ע"כ. והצדיק הזה תמה, כי לא היה מכיר אדם שם, ושום אדם לא הכיר מהותו ועינו, בכל מדינה זאת. ודיבר נפשו לרבינו, והיה מגדולי תלמידיו.

'היכל הברכה' גאולה שלימה

ושמע מורי חמי הצדיק מוהר"ר אברהם מרדכי מפינטשב, מפיו של רבינו אלימלך שאמר, ינחו מלחלוק עלי שתי שנים, ואביא משיח וגאולה שלימה.

'נתיב מצותיך' אמונה ד ה שיחת חיות

ופעם אחת ישב רבינו אלימלך עם הצדיק ר' משה [מפשווארסק] הידוע, ושאל לו רבינו לר' משה, מבין אתה מה שהכלב מדבר? והשיב שאומר שנושאים אגרת לרבינו, ושאל, יותר איננו שמע מר? ואמר לא. ואמר רבינו, הלא הוא אומר כל מה שכתוב באגרת, שיש אשה מקשה לילד וצריכה לרחמים, ונתן הדברים הכה הבעל עגלה להכלב, והקפיד רבינו ואמר להבעל עגלה, למה הכית אותו ונתבלבל, שאמר לי שם האשה, וכשהכית אותו נתבלבל, ואינו יודע אם שמה שאשי או ראשי, ואחר כך לשעה בא השליח עם האגרת, ונתאמנו כל הדברים.

'נתיב מצותיך' אמונה ד ה ריח גן עדן

ורבינו אלימלך אמר, שאינו יכול לסבול בערב שבת אחר הטבילה את בוסמין וריחין דגן עדן, כי הצדיקים הרבה פעמים מריחין ריח גן עדן. והסבה, שבעת עבודה ותפלה ולמוד תורה, באים נשמות מגן עדן לסייע להם, ומהם מלבושים מריחין ריח גן עדן.

'זהר חי' ח"ד קעו.

אסיפה במקום שיש הכנעה ובושה
לא יאספו שום אסיפה של מצוה אלא אצל איש שיש להם הכנעה ובושה ממנו על כל פנים מעט, כי קבלה מרבינו הקדוש **אלימלך** שכל אסיפה שאין שם ראש, הסי' ימ"ש נעשה ראש.

'נצר חסד' ו' ב' ספרו הקדוש

ספר הקדוש **נועם אלימלך** כולו אור צחצחות עמוק עמוק עד למאד אם תזכו להבין דבר אחד מדוברו.

'היכל הברכה' בראשית לב:

ספר **נועם אלימלך** אין מי ששייגנו כי הוא כולו מדריגות גדולות אף על פי כן כל אחד טועם לפי מעשיו.

'נתיב מצותיך' נתיב התורה א לב להושיע את ישראל

שמעתי מאמורי מובהק הרב הקדוש רבי **יצחק יהודה יחיאל** זלה"ה, שסיפר לי בשם רבינו רבי **אלימלך** זלה"ה מליזענסק, שכל ימיו היה חופש בדרכי השם יתברך, להיות בשפלות הרוח אין ממש, בלי שום ישות גשמיות, אלא כשבא לפניו איזה ישראל להושיע לו לצרכיו, בין בכלל או בפרט, אז היה מתגבר באיזה ישות דקדושה, ואמר אני יכול להושיע לישראל בתפילתי, ולא אחר. ואמר, בוודאי ישמע הקב"ה את תפילתי, עבור איש ההוא, וכך היה מנהגו כל ימיו.

'בן ביתי'

סגור ומסוגר

ומעשה היה, שבא צדיק תלמיד חכם אחד ממדינה רחוקה, שהיה דרכו להיות סגור ומסוגר בחדרי חדרים בסתור, שלא יודע לשום אדם מה שהוא מתנהג בעבודת הבורא, ולא דיבר עם שום אדם, והיה מעוטף בטלית ותפילין, ובפרישות מכל הנאות, ולומד תורה יומם ולילה, והיה צדיק. וכששמע את שמע רבינו הקדוש אור עינו רוח אפינו מוהר"ר **אלימלך**, מענייני מופתים נפלאים, ורוח הקדוש ומדריגות נפלאות שלו, היה מתמה.

מזבח של מעלה

קבלנו מאת רבותינו, שכל אחד מישראל מברר ובונה חלק בבית המקדש, ורבינו **אלימלך** זי"ע היה לו עליות נשמה ועלה למעלה, והראו לו, שבנה בקדושתו את המזבח במקדש של מעלה, ושאל על הארון ועל היכל קדשי קדשים, והשיבו לו, אם יהיה הרצון שיתברר בחינה זאת יבא משיח, והוא בזכות לימוד תורה לשמה בקדושה וביחודים.

'היכל הברכה' כי תבא קעד:

גילוי אליהו

ורבינו ר' **אלימלך** זי"ע, נתגלה אליהו הנביא ז"ל פנים בפנים בלבוש שלו שני פעמים, והוא מדריגה גדולה עד מאוד, והוא מזדעזע הרבה, ולולי שמתלבש בגוף אין ביכולת לסבול כלל אורו הרב.

סימן להכנעה דביקות סימן לדביקות הכנעה

כלל זה יהיה בידך, אם אין הכנעה אמיתית אין משיג טעם נועם זיו השכינה והוא טעות מקליפת נוגה, סובר שיש לו הארה ומשיג רוח הקדוש והכל טעות. כמו שאמר אדונינו המלך רבינו **אלימלך** כי לפעמים בלילה וחשכות הזמן, עץ נרקב מאיר כמו נר ואור, ולכן כלל גדול אם אין הכנעה אין דביקות ואין רוח הקדוש, והכל טעות.

'נצר חסד' פ"ג מ"ז

הארה עצומה בערב שבת

זהו עצמו יציאת מצרים, האור הנמשך מתוך החשך הזה, ובפרט בערבי שבתות וימים טובים, שהם נקראים 'ערב', שהם החשך של שבת ויום טוב, כדי שיבוא אור כך יתרון האור מתוך החשך, בהירות של שבת יום טוב. אף על פי שאמר רבינו הקדוש מוהר"ר **אלימלך** שסימן שהיה לו שבע בקדושה, אם יש לו הארה עצומה בערב שבת, זהו האמת, אבל צריך לזה הרבה סיעתא דשמיא, וקדוש כמוהו הוא במדריגה זאת, אבל אני כתבתי כפי שהוא האמת, וכמו שקבלתי ממורי ורבי וממורי הגדולים תלמידי רבינו אלימלך, ונגש לכל חי.

מוסדות קאמרנא בארה"ק
מסורת ישיבת מל"א מוהר"ר אלימלך
בית מדרש לתורה ולתפילה מולל אברמים לתורה מנן להוצאת ספרי וכוונות ישיבת תורה ארגון חסד

בעלוי צדיקים רבה תפארת
בינה ובשמחה ובהדרת קדש, שפתינו ירחשוך ברכת עד בלי ד', אל מגל פני עטרת ראשינו, מורה דרכנו ומאור נתיבותינו

כ"ק מרן אדמו"ר שליט"א
לרגל השמחה הטרוחה במעון קדשו שמחת נישואי נכדו הכלה שת"ה בת להרב"צ הרח"צ חיים יעקב פרנקל מדינת שווייץ שליט"א בן הגה"ה ישראל אשר פרנקל שליט"א עב"ג החתן הבה"ה יהושע סירר נ"י בן הגה"ה חיים מאיר סירר שליט"א בן הרח"צ משה אהרן זעליג סירר שליט"א

תערב נא עתהחננו ברא עולם בקיץ השלם זה הבגן, הוות ישרים מבורכים לתפארת אבותם הקדושים, ובעידנה החוותא בט צדיקא, יושפע לנו לכל ישראל שפע רב, וזכה מרן רבינו שליט"א לוחות נהת דקדושה מרם ומגל יוצ"ה, מתוך ברות גופא וטהרה מעליא, וזכה לשמחה בשמחת עולם בב"א.

הנהלת המוסדות

מוסדות קאמרנא בארה"ק
מסורת ישיבת מל"א מוהר"ר אלימלך
בית מדרש לתורה ולתפילה מולל אברמים לתורה מנן להוצאת ספרי וכוונות ישיבת תורה ארגון חסד

בעלוי צדיקים רבה תפארת
בינה ובשמחה ובהדרת קדש, שפתינו ירחשוך ברכת עד בלי ד', אל מגל פני עטרת ראשינו, מורה דרכנו ומאור נתיבותינו

כ"ק מרן אדמו"ר שליט"א
לרגל השמחה הטרוחה במעון קדשו שמחת נישואי נכדו הכלה שת"ה בת להרב"צ הרח"צ מייכאל אליהו אהרנסון שליט"א בן הגה"ה ישראל אהרנסון שליט"א עב"ג החתן הבה"ה משולם זוסיא לכטר נ"י בן הגה"ה יעקב זוסף לכטר שליט"א בן הגה"ה יהודה לוב לכטר שליט"א

תערב נא עתהחננו ברא עולם בקיץ השלם זה הבגן, הוות ישרים מבורכים לתפארת אבותם הקדושים, ובעידנה החוותא בט צדיקא, יושפע לנו לכל ישראל שפע רב, וזכה מרן רבינו שליט"א לוחות נהת דקדושה מרם ומגל יוצ"ה, מתוך גופא וטהרה מעליא, וזכה לשמחה בשמחת עולם בב"א.

הנהלת המוסדות